

cipper, og hvad det er for en verden, man skaber ved bare at sige, at det dér vil vi ikke blande os i andet end ved sniksnak.

Så vi er for forslaget og skal gerne hjælpe med til, at det kommer igennem Folketinget så hurtigt som muligt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det var lige et spørgsmål til hr. Duetoft, som her fra talerstolen nævnte, at det var den nye verdensorden, vi ligesom skulle værne os til, at i enhver situation, hvor et mindretal eller et flertal i et land bliver terroriseret af andre mennesker, skal omverdenen gå ind og bombe eller indføre en militær situation i det pågældende land, hvor andre lande går ind.

Dér er så mit spørgsmål til hr. Duetoft: Betyder det så, at når vi så i medierne i den kommende tid måske ser et tilsvarende blodbad i Rwanda eller Kina, hvor man terroriserer tibetanerne eller undertrykker rettigheder af forskellig art, at hr. Duetoft også i de tilfælde vil sætte tropper ind? Så får vi jo travlt. Der er jo mange krige rundt omkring i verden, som er nøjagtig lige så blodige som den her, hvor Danmark ikke har sendt kampfly af sted, og hvor Danmark ikke sender landtropper af sted. Men er det hr. Duetofts ønske, at vi så i de tilfælde også skal gøre det? For så får vi sandelig travlt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal blot rette hr. Peter Duetoft på en enkelt ting. Jeg holdt ikke en tale om fred i vor tid. Det synes jeg ville være udtryk for blindhed, hvis man gjorde det. Jeg holdt en tale under overskriften: Forudsætningen for et indgreb, SF kan støtte, er, at der foreligger et FN-mandat – af hensyn til FN, af hensyn til Balkan og dermed også af hensyn til Kosovo.

Hr. Peter Duetoft er af den opfattelse, at der findes en hjemmel i den eksisterende FN-resolution. Det mener så hr. Peter Duetoft – det vil jeg ikke fratage hr. Peter Duetoft retten til at mene, det vil ikke være pænt – men det principielle spørgsmål er jo så: Hvem er det, der afgør det? Hvem afgør i det øjeblik, det er uklart, om der er et FN-mandat, om der foreligger et FN-mandat?

Jamen det er meget klart. Det er meget klart i FN-pagten, at det gør FN's Sikkerhedsråd. Det er utrolig klart. Derfor vil jeg godt spørge hr. Peter Duetoft, om ikke han deler den opfattelse,

at de eneste, der er i stand til efter FN-pagtens ord at give adgang til et væbnet militært angreb, er FN's Sikkerhedsråd, uanset hvad hr. Peter Duetoft mener.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Til hr. Søvnald: Jo, men lad os nu se, hvad der sker. Hvem vil anfægte det, når vi går i gang? Jeg vil bare spørge. Lad os nu se. Der er jo mange af teorierne, der siger, at russerne ikke vil anfægte det. Dumaen vil, men vil Rusland? Det kan jo godt være, at vi taler om en stiltiende accept. Så lad os nu lige se.

Jeg er enig med hr. Søvnald i, at for verdensordenen er det væsentligt, at FN spiller en central rolle. Men for at vende tilbage til historien igen. Der var noget, der hed Folkeforbundet. Døde Folkeforbundet ikke, fordi man sad og blokerede hinanden i en uendelighed, på trods af at man godt vidste, hvad det var, der skulle gøres? Og gør man FN en større tjeneste ved at lamme den, så den slet ikke kan spille den rolle, som FN er dedikeret til? Så lad os nu se, hvad der kommer til at ske i de kommende dage og i FN's Sikkerhedsråd.

Til gengæld vil jeg så sige til hr. Skaarup: Ja, efter min opfattelse har Danmark og danskere et medansvar over for mennesker, der bliver terroriseret rundt om i verden. Jo. Jeg har aldrig sagt herfra, mener heller ikke, at man hver gang der er mennesker, der bliver terroriseret, skal starte med bombe-flyene. Det har man jo rent faktisk heller ikke gjort i denne sag.

Men alternativet til, at vi ikke skulle beskæftige os med mennesker, der bliver terroriseret, om det være sig i Tibet, det være sig i Rwanda eller andre steder, ville jo så være, at vi var ligeglade, og det mener jeg ikke at man som dansker skal være.

Jeg mener, vi skal være med til i første runde gennem en dialog, i anden runde via økonomiske sanktioner, i tredje runde via politisk presion, i fjerde runde ved internationale aftaler og i femte runde muligvis med en støtte til, at verdenssamfundet griber ind, at sikre, at mennesker rundt om i verden har det godt.

Vi er ikke en eksklusiv stat, der kan lukke nogen ude. Men vi ved også godt, at med FN ligger det faktisk sådan, at man forestiller sig den nye verdensorden bygget op omkring regionale institutioner. Det vil sige, at det er meget logisk, at Danmark deltager de steder, der er i Europa og i Europas nærømråde, og at andre